

Det var strygernes aften

Slesvig-Holstens symfonikere præsenterede onsdag aften et velvalgt program i Flensburg, hvor 26 strygere kom vidt omkring i instrumentfamiliens brede klangverden.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen

hcd@fla.de

Flensburg. Under de velkendte restriktioner blev der lukket et begrænset antal publikummer indtil koncerter i Deutsches Haus i Flensburg, pænt fordelt på både gulv og balkon.

Da Slesvig-Holstens Symfoniorkesters gav koncerter under den værste coronakrise, var strygerne fordelt på scenen, og lydniveau og akustik var i bedste orden.

Repertoiret for rent strygeorkester er ganske stort, så der er nok at vælge imellem, når man lægger et program.

De udvalgte værker til onsdag aften's koncert med Slesvig-Holstens Symfoniorkester var valgt med øje for mangfoldighed og bredde i stilen, og man vandt dermed muligheden for at vise strygerfamiliens muligheder for vidt forskellige udtryk.

Vi fik både det mere traditionelle store og brede »sug« af klang og andre, fine, eksempler på rytmisk skarphed og mere utraditionelle »lyde« fra instrumenterne.

Den erfarne dirigent Nicholas Milton havde ikke helt fat i orkesteret fra begyndelsen. Der manglede lidt skarphed og fælles fodslag i tempoet i første sats af Edward Elgars »Serenade for strygere«.

Til gengæld var der fuld fokus og helt tæt sammenspil i koncertens andet program-punkt, Dmitri Sjostakovitjs »Kammersymfoni i e-mol«.

Sit eget requiem

Milton introducerede værket, hvilket var rigtig godt, da det giver en direkte kontakt mellem publikum og musikere, og forbereder publikum bedre, end når de læser en programtekst.

Han forberedte os på, at vi nu skulle ind i mørket, gen-

Den erfarne dirigent Nicholas Milton havde ikke helt fat i orkesteret fra begyndelsen. Der manglede skarphed og fælles fodslag i første sats af Edward Elgars »Serenade for strygere«. Arkivfoto

RESÜMEE

Der Abend der Streich-Instrumente

Das Schleswig-Holsteinische Sinfonieorchester präsentierte am Mittwochabend in Flensburg ein abwechslungsreiches Programm, bei dem 26 Streichinstrumente die vielseitige Klangwelt dieser Instrumentenfamilie deutlich machen.

Bei der Auswahl der Werke wurde Wert auf Vielseitigkeit im Stil gelegt und dadurch konnte man zeigen, zu welch verschiedenen Ausdrucksformen die Streicherfamilie in der Lage ist. Dem Publikum wurden sowohl der traditionellen Klang rhythmischer Schärfe als auch weniger traditionelle Töne der Instrumente geboten.

nem Dresdens ruiner efter krigsbombardementerne, men også gennem et værk, der blev komponistens eget requiem. Kammersymfonien blev spillet ved Dmitri Sjostakovitjs begravelse. Mil-

ton kunne derfor ikke sige »god fornøjelse«.

Orkestret fremførte værket intenst, og musikken fik smerte og energi. I det hele taget et værk, der får mest muligt ud af strygernes man-

“

Han forberedte os på, at vi nu skulle ind i mørket, gennem Dresdens ruiner efter krigsbombardementerne

ge muligheder. Passager hvor markante rytmer nærmest knalder som geværer afløses af lyriske, fine passager med lange, liggende akkorder under en syngende solo-cello.

Efter denne bevægende oplevelse, kom vi, som Milton udtrykte det »Nu til no-

get helt andet«. For før værket »Zoom and Zip« af Elena Kats-Chernin kunne han med god ret ønske publikum »viel Spaß«.

Værket boltrer sig rundt i vidt forskellige klange, fra ren larm til lækker melodik, hvor musikerne pludselig fik rørt sangstemmerne – en pragtfuld effekt.

Medrivende

Celloer og basser blev til en regulær rytmegruppe med en fast puls under medrivende melodistumper og kradse klange. En lækkerbiskken af et værk af noget så opløftende nyt som en nulevende, kvindelig komponist.

Koncerten sluttede med en anden lækkerbiskken for strygere, Tjajkovskijs »Serenade for strygere« opus 48. Her kunne man nyde de brede og fyldige klange og Tjajkov-

skijs sublime melodik og sans for klangsammensætninger.

I tredjesatsen fornemmer man komponistens tæft for det dramatiske fra sine mange balletter og operaer, da man hører en lighed i klangen fra de dybe strygere med den berømte »Lenskys arie« fra operaen Eugene Onegin, hvor tenorstemmen ligger smukt over de dybe strygere.

Slesvig-Holsten symfonikerne skal igen have ros for et godt valg af program i de stadig begrænsende omstændigheder, og en god koncertoplevelse trods restriktioner.

Koncert i Deutsches Haus i Flensburg den 16. juni: »Streicher Pur« med Schleswig-Holsteinisches Sinfonieorchester. Dirigent: Nicholas Milton.